

Newjestaj woj, so ja bydź mam we tem, schtož mojeho Wotza je? Kajž by recz chyt: Haj ja hym wasch Ssyn, tolla pak tak, so hym wjazn teho Wotza Ssyn, kotryž je we Nebesach.

Sjewi so tehodla nasche dla, so bychmy jeho prawje posnali a sapschimnyli, so neje niz jeno wjerny Czlownik, ale teisch wjerny Boh. Tehodla jako ta Macz knjemu praji: Moj Ssyno, czo hodla sy ty namaj tak sczimk? Da so samolwi, a praji: Ja wam nešym neposkusny, a nešym was teisch sazpit, kajž so wam sda. Chze tak prawy, a wot swojeje Maczerje neschtraffowany bydź. Marija a Joseph pak dyrbitaj pschi wschitkej swojej Srudnoszi a Bološzi hjeschcže neprawaj bydź. Pschetož wonaj so tudy dyrbjataj sdobnje dopomnicž, schtož cži Jandželjo, Pastyrjo, ton stary Wotczecz Simeon, a druhšy, wot teho Džeczatka prjedowali bjechu, a wedžicž, so hacž je runje sa nimi sawostak, so tolla jim neje neposkusny byt, ale je wjazn Bohu swojemu Wotzej, hacž swojej Maczeri na Semi Poskusnoszje winojny.

A dže ton Herempel teho Džeczatka Jezusa nascheho lubeho Knesa, na to, so bychmy so nascheje Newjedomnoszje a wulkeje Ssleposzje dopomnili, kotraž pschezo wjazn na to dže, so bychmy skerje Czlownikam, hacž Bohu služili. Tehodla dyrbimy nawuknyč, dyž tak daloko pschindže, so my aby Bohu, aby naschim Starschim, aby Woschnoszjam, dyrbimy neposkusni bydź, so s Krystu-

šom prajimy: Ja dyrbu we tem bydź, schtož mojeho Wotza we Nebesach je, hewak pak chzu rad Mana, Maczer, Kežjora, Krala, Knesa, a Knenu we Domi posluchacž. Tudy pak dyrbi rjekacž: Luby Nano, luba Macz, ja mam jeneho drugeho Mana, na teho dyrbu ja wjazn, dyžli na was ladacž. To bjeschtaj Maria a Joseph tudy sabylaj, tehodla won jimaj to spomni a jesu to nawucži.

To je tak da nasche dla napisane, pschetož my mamy, kajž hym prajili, wot Natury to ste Waschne, dyž my Bohu služicž, a jeho posluchacž dyrbimy, so so stym Sswjetom samolwimy a reknemy: Ja nešimjem, pschetož Boh je mi pschifasak, so ja swoju Woschnosz posluchacž dyrbu. Kajž njek cži Pscheszjeharjo Evangeliona cžinja, su je wot nas nawuknyli, so hym winojcži naschu Woschnosz posluchacž. Tajku Poskusnosz woni wošozy kwalja, a praja: My derje wjemy, so po Pisni neprawje neje, ton Sakrament po wobimaj Schtaltomaj wužiwacž, ale my dyrbimy Woschnosz posluchacž, laj tudn je Nan, Macz, tudy je moj Sžershta, ton je necha mjecz, tehodla je nešimjem cžinicž. To so wam drubi džakuj, moji Knezo!

Schtuha pak je ta Woschnosz? Moj krajomny Sžershta: Moj Nan, moja Macz. Haj to je derje wjerno, ale nimasch ty pschi tych hewak žanu Woschnosz wjazn? Sa cžo da ty teho džeržisch, kotryž we prjenej Kasni praji: Ja hym ton Knes twoj Boh. Ne-
U 2 dyrbia